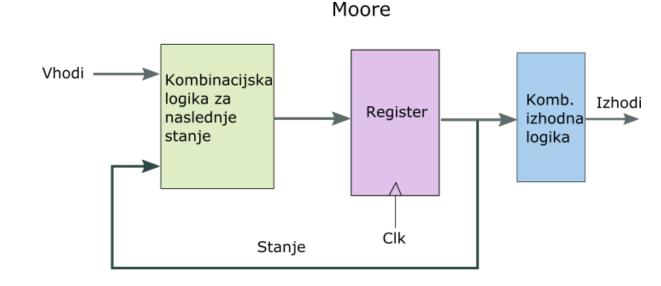
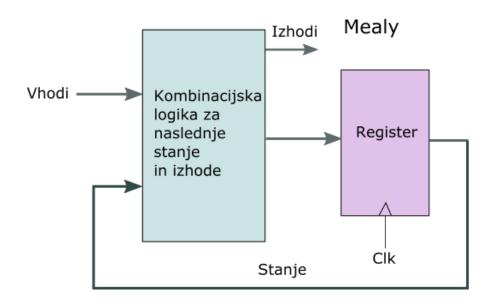
6 CENTRALNA PROCESNA ENOTA

Splošno

- CPE je digitalen sistem.
- Vsebuje kombinacijska in sekvenčna digitalna vezja
- Stanje CPE:
  - stanje sekvenčnih (pomnilnih) elementov
- Delovanje CPE je odvisno od
  - trenutnega stanja in
  - trenutnih vhodov

Konceptualna predstavitev sinhronskih digitalnih vezij

- Vzemimo primer dvobitnega števca, ki periodično šteje od 0 do 3.
  - Če vzamemo 2 D-flip-flopa, bo nižji imel na vhodu $D_0 = Q_0'$, višji pa $D_1 = Q_0$ xor Q_1 .
  - Imamo torej dvobitni register in kombinacijsko logiko iz enega invertorja in vrat xor.
  - Zakasnitev obojih vrat določa najmanjšo možno periodo
    - Seveda je treba upoštevati še vzpostavitveni in držalni čas
  - Tako je maksimalna frekvenca navzgor omejena

Delovanje CPE

- Dobava ukaza iz pomnilnika (fetch)
- 2. Izvrševanje ukaza
  - a) dekodiranje ukaza (in branje registrov)
  - b) izvedba ALE operacije (ali izračun naslova)
  - c) prenos operandov v CPE iz pomnilnika (po potrebi)
  - d) shranjevanje rezultata (po potrebi) pisanje v register
  - e) $PC \leftarrow PC + 1$ (razen pri skokih)
- Ta cikel dveh korakov se ponavlja, dokler računalnik deluje
  - Izjema so prekinitve (interrupt) in pasti (trap)
    - skok na nek drug ukaz

- Vsak od 2 korakov je sestavljen iz bolj elementarnih korakov
  - vsak traja eno ali več period ure CPE
  - urin signal
- Pri sinhronih sekvenčnih vezjih se spremembe stanja prožijo ob aktivni fronti ure (prednja ali zadnja)
  - perioda ure CPE (t_{CPE}) je čas med dvema sosednima frontama $f_{CPE} = 1/t_{CPE}$

- Perioda je navzdol omejena z zakasnitvami kombinacijskih vezij
  - če bi bila krajša, se novo stanje ne bi imelo časa vzpostaviti
  - zato je frekvenca omejena navzgor
- Opcija so (načelno) tudi asinhronska sekvenčna vezja
  - hitrejša (ni ure)
    - MIPS R3000 4x hitrejši kot sinhronski
  - težavna za načrtovanje

Podatkovna enota

- CPE lahko razdelimo na dva dela:
  - kontrolna enota (control unit), KE
    - generira kontrolne signale, ki vodijo delovanje (podatkovne enote, pomnilnika, V/I)
  - podatkovna enota (datapath), PE
    - ALE, registri

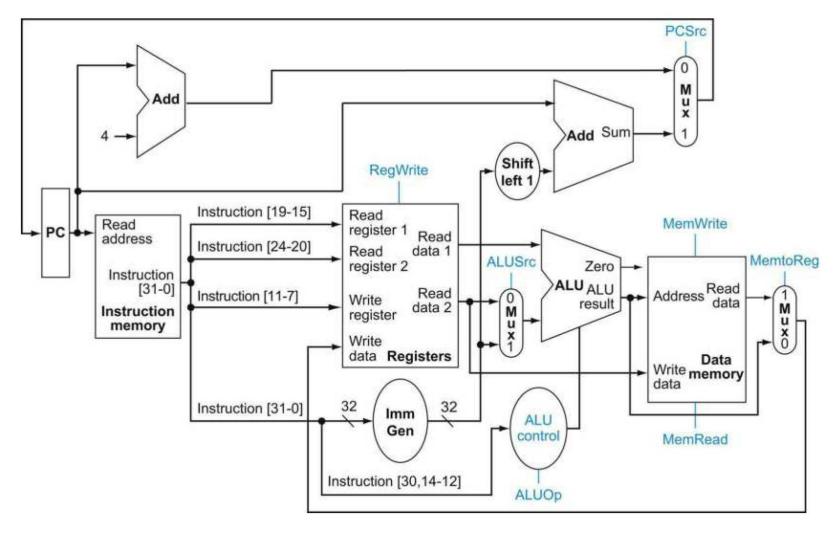
Načini implementacije CPE

- Različni načini (sinhronske) implementacije:
  - 1. Celoten ukaz v 1 periodi ure ('single-cycle') *enocikelni procesor*
    - dolga perioda!
  - 2. Ukaz v več periodah ure ('multi-cycle') *večcikelni procesor*, ukazi pa se ne prekrivajo
    - Kontrolna enota vsebuje končni avtomat (FSM Finite State Machine), ki nadzoruje dogajanje
    - Avtomat prehaja med stanji ob fronti ure
  - 3. Ukaz v več periodah ure, a se ukazi časovno delno prekrivajo (cevovod 'pipeline') *cevovodni procesor*

Implementacija enocikelnega procesorja

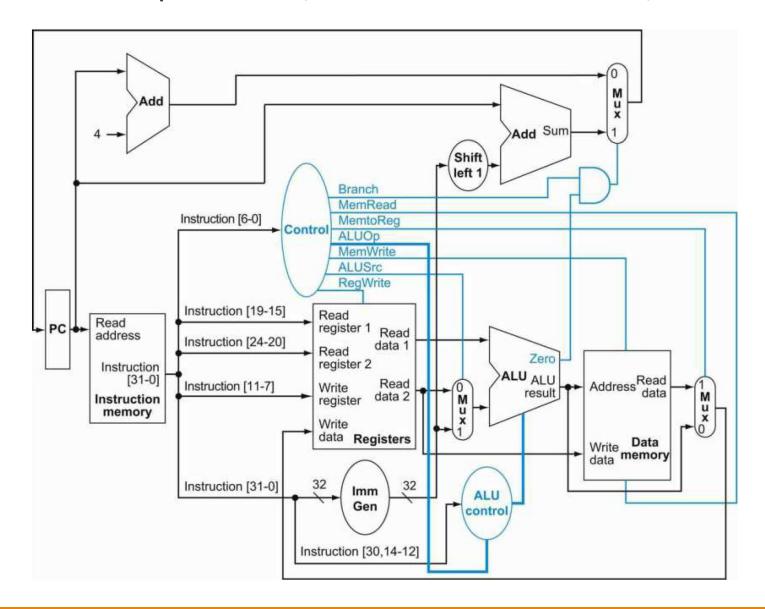
- Preprost primer:
  - implementacija ukazov:
    - lw,
    - SW,
    - beq,
    - add, sub, and, or (format R)
- ALE operacija se izvrši nad dvema 32-bitnima vhodnima operandoma x in y
  - Rezultat je 32-bitni izhod in bit Zero
  - Signali ALEop (4 biti) pridejo iz kontrolne enote
    - ta jih tvori iz bitov operacijske kode (in podaljškov funct) ukaza

Podatkovna enota enocikelnega procesorja

Patterson, Hennessy: Computer Organization and Design RISC-V Edition: The Hardware Software Interface (Morgan Kaufmann)

Enocikelni procesor (z dodano kontrolno enoto)

> ALE s 4-bitno kontrolno kodo

- majhno kontrolno vezje na osnovi funct7, funct3 in 2-bitne kode ALUOp:
  - 00: add (za load in store)
  - 01: sub and test if zero (za beq)
  - 10: določena glede na funct

Opkoda	ALUOp	Operacija	funct7	funct3	ALE operacija	ALU control
lw	00	load word	xxxxxx	xxx	+	0010
sw	00	store word	xxxxxx	xxx	+	0010
beq	01	branch if equal	xxxxxx	xxx	-	0110
(format R)	10	add	0000000	000	+	0010
(format R)	10	sub	0100000	000	-	0110
(format R)	10	and	0000000	111	and	0000
(format R)	10	or	0000000	110	or	0001

- Kakšen je namen vrat IN (AND)?
- Kontrolna enota mora za vsak ukaz določiti operacije, označeno na sliki z modro:
  - ALUsrc, Branch, MemRead, MemWrite, ...
- Kontrolna enota je v primeru enocikelnega procesorja kar preprosta tabela
  - zato jo lahko realiziramo s kombinacijskim vezjem (ali bralnim pomnilnikom)

Ukaz	ALUsrc	MemToReg	Reg-Write	Mem-Read	Mem-Write	Branch	ALUOp
format R: add, sub, and, or	0	0	1	0	0	0	10
lw	1	1	1	1	0	0	00
sw	1	Х	0	0	1	0	00
beq	0	X	0	0	0	1	01

Primer programa:

Naslov	Ukaz	Format	Polja (f3 je funct3)	Strojna koda
0x1000 L7:	lw x6, -4(x9)	1	imm _{11:0} rs1 f3 rd op 111111111100 01001 010 00110 0000011	FFC4A303
0x1004	sw x6, 8(x9)	S	imm _{11:5} rs2 rs1 f3 imm _{4:0} op 0000000 00110 01001 010 01000 0100011	0064A423
0x1008	or x4, x5, x6	R	funct7 rs2 rs1 f3 rd op 0000000 00110 00101 110 00100 0110011	0062E233
0x100C	beq x4, x4, L7	В	imm _{12,10:5} rs2 rs1 f3 imm _{4:0} op 1111111 00100 00100 000 10101 1100011	FE420AE3

Zmogljivost enocikelnega procesorja

- Najdalj traja ukaz LW:
  - PC se naloži po uri (t_{pcq} = propagation delay clock-to-q),
  - Branje ukaza iz pomnilnika (t_{mem}),
  - RF bere ReadData1 (t_{RFread}),
    - obenem se razširja predznak odmika (se: sign-extension) in gre preko mux-a na ALE (t_{se} + t_{mux}),
  - ALE sešteje bazo in odmik (t_{ALE}),
  - Podatkovni pomnilnik bere iz tega naslova (t_{mem}),
  - Mux MemtoReg izbere ReadData (t_{mux}),
  - Result se mora pojaviti malo (vzpostavitveni čas, setup time, t_{RFsetup}) pred fronto ure

$$t_{CPE} = t_{pcq} + t_{mem} + max(t_{RFread}, t_{se} + t_{mux}) + t_{ALE} + t_{mem} + t_{mux} + t_{RFsetup}$$

• označeni z rdečo so običajno večji od ostalih - po grobi oceni je perioda malo večja kot

$$2t_{\text{mem}} + t_{\text{RFread}} + t_{\text{ALE}}$$

CPI (clocks per instruction) = 1

- Primer: Določi najmanjšo možno periodo ure pri zakasnitvah elementov, podanih v Tabeli.
  - Koliko časa traja program z 10⁹ ukazi?

 $t_{CPE,min}$ = 30+250+150+200+250+25+20 = 925 ps

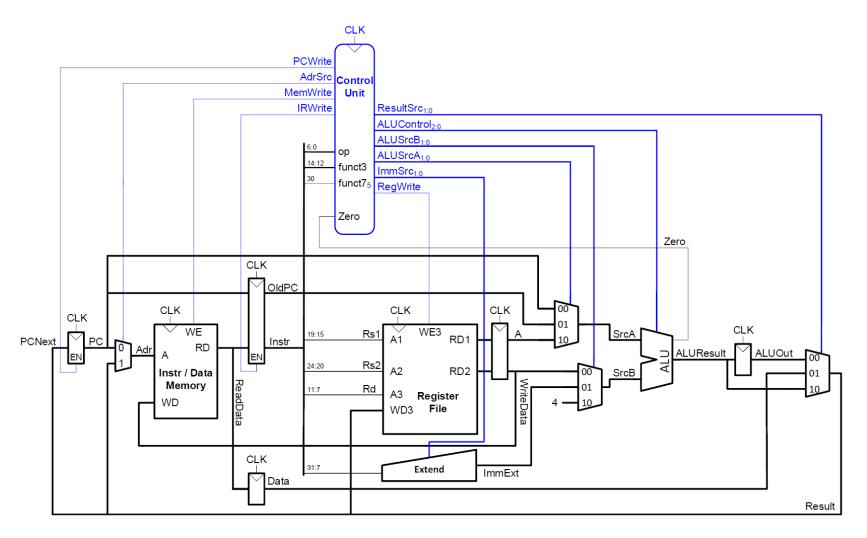
Program traja 925 ms.

Parameter	Element	Zakasnitev [ps]
t_{pcq}	register propagation clock-to-q	30
t_{se}	razširitev predznaka (sign-extension)	20
t _{mux}	multipleksor	25
t _{ALE}	ALE	200
t _{mem}	branje iz pomnilnika	250
t _{RFread}	branje registrov (register file)	150
t _{RFsetup}	vzpostavitev RF	20

Implementacija večcikelnega procesorja

- Vsak ukaz potrebuje za izvedbo nekaj period ure
  - v vsaki periodi se izvrši ena podoperacija
- Preprost primer:
  - implementacija ukazov: lw, sw, beq, add, sub, and, or
- V tem primeru dodamo nekaj registrov:
  - Instr (ukazni reg.), Data, ALUOut, OldPC, A, ...

Večcikelni procesor

Harris & Harris: Digital Design and Computer Architecture (Morgan Kaufmann)

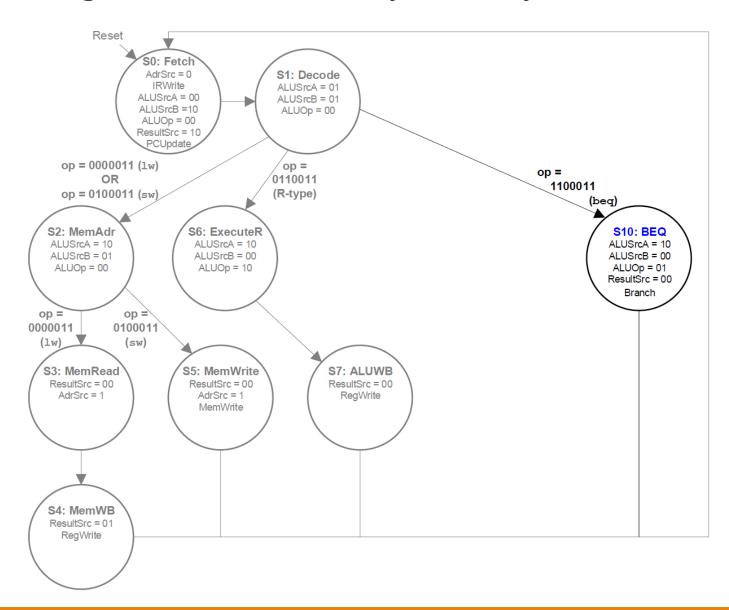
Kontrolna enota večcikelnega procesorja

- Podatkovna enota je pasivna
  - naredi samo tisto, kar od nje zahtevajo kontrolni signali
- Kontrolna enota (KE) mora vedeti za vsak ukaz, kateri koraki so potrebni in katere signale je treba aktivirati v določeni periodi
  - KE je zapletena
    - večina napak pri razvoju novega računalnika je v KE
- Delovanje KE lahko podamo z diagramom prehajanja stanj (DPS)
  - med stanji se seveda prehaja ob aktivni fronti ure
- Temu ustreza končni avtomat (finite state machine, FSM)

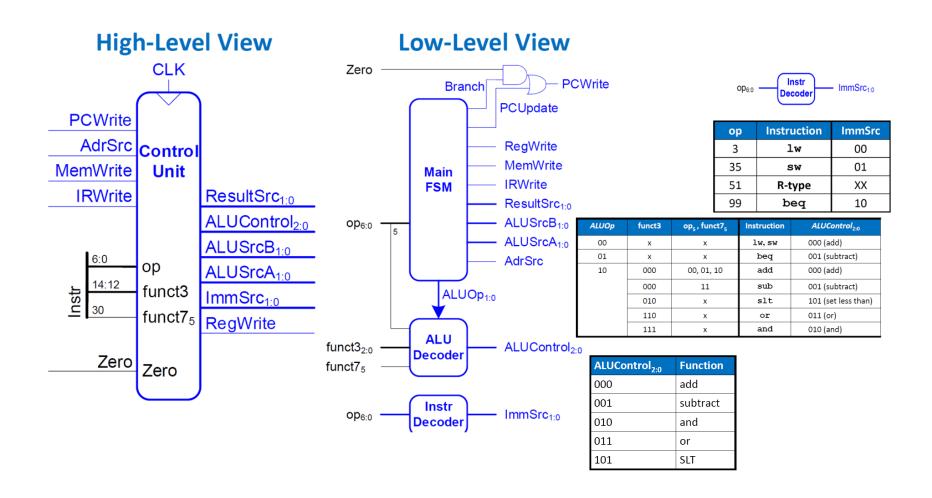
- V vsakem stanju sta definirani dve funkciji:
  - 1. Funkcija naslednjega stanja.
    - določa, pri katerih pogojih (vhodni signali) se izvrši prehod v vsako od možnih stanj
  - 2. Funkcija izhodnih signalov
    - določa, kateri izhodni signali so v danem stanju aktivni

- Končni avtomat realiziramo s kombinacijskimi in sekvenčnimi vezji
  - npr. vrata in flip-flopi
- Najprej potrebujemo popoln DPS

DPS končnega avtomata, ki nadzoruje delovanje večcikelne CPE:

Kontrolna enota

- DPS ima 9 stanj
  - 4-bitni register stanja
  - kombinacijsko logiko, ki iz stanja, registra IR in vhodnih signalov tvori naslednje stanje in izhodne signale
- Zaradi preproste zgradbe ukazov lahko precejšen del bitov IR peljemo mimo KE v PE
- Kontrolna enota ima precej izhodnih signalov (do 20)

Realizacija kontrolne enote

- CPE lahko izvršuje ukaze na 2 načina (to vpliva na realizacijo kontrolne enote):
  - 1. Trdo ožičena logika (hard-wired logic)
    - vezje (logična vrata, pomnilne celice, povezave)
    - trdo ožičena pomeni, da so povezave fiksne
    - spremembe so možne le s fizičnim posegom

2. Mikroprogramiranje

- pri vsakem ukazu se aktivira ustrezno zaporedje mikroukazov (mikroprogram)
- mikroprogrami so shranjeni v kontrolnem pomnilniku CPE
- mikroukazi so primitivnejši od običajnih in jih izvršuje trdo ožičena logika
- počasnejše, vendar lahko spreminjamo ali dodajamo ukaze, ne da bi spreminjali vezje
- Uporabnika način izvajanja ukazov v resnici ne zanima

Mikroprogramska kontrolna enota

- Pri nekaterih računalnikih je število ukazov, formatov in načinov naslavljanja lahko zelo veliko
  - za Intelove procesorje 80x86 bi potrebovali več tisoč stanj
- Mikroprogramska kontrolna enota je narejena kot majhen računalnik
  - diagram prehajanja stanj se pretvori v mikroprogram
    - vsako stanje je en mikroukaz
  - mikroprogram je shranjen v bralnem pomnilniku (ROM)
    - firmware
    - za majhen primer zadostuje ROM s 512 lokacijami (9-bitni naslov)
  - za vsak ukaz obstaja majhen mikroprogram (iz mikroukazov, ki so bolj primitivni)
  - pri potencialnem spreminjanju ukazov je mnogo lažje spremeniti mikroprogram, kot pa vezje

CPI

- Eas izvrševanja različnih ukazov na večcikelnem procesorju je različen
  - vsak ukaz rabi določeno celo št. urinih period, vendar nekateri ukazi ne potrebujejo vseh korakov
  - pri enocikelnem procesorju je trajanje periode ure določeno z najpočasnejšim ukazom, pri večcikelnem pa z najpočasnejšim korakom ukaza
    - pri enocikelnem procesorju je CPI vsakega ukaza seveda 1, pri večcikelnem pa več (tipično od 3 do 6)
- Povprečen CPI (Clocks Per Instruction) za nek program:

$$CPI_{idealni} = \sum_{i=1}^{n} p_i \cdot CPI_i$$

- p_i je relativna pogostost (verjetnost) posamezne vrste ukaza
- CPI; je število urinih period za ukaz vrste i

- Pogostost posameznih skupin ukazov je precej odvisna tudi od programa, ki ga poganjamo
  - Npr. nek prevajalnik za C uporablja 46% ALE ukazov, 36% ukazov za prenos podatkov in 18% kontrolnih ukazov
  - Če upoštevamo CPI ukazov v spodnji tabeli in predpostavimo, da je število load ukazov trikrat večje od števila store ukazov, dobimo:

$$CPI_{idealni} = 0,46*4 + 0,36*(0,75*5+0,25*4) + 0,18*3 =$$

= 1,84 + 1,71 + 0,54 =
= **4,09**

Vrsta ukaza	CPI _i (število urinih period na ukaz)
Ukazi load	5
Ukazi store	4
Ukazi ALE	4
Skoki	3

- Če za CPI_i vzamemo najmanjše možno število urinih period, dobimo CPI_{idealni}, ki ne vključuje izgubljenih urinih period zaradi zgrešitev v predpomnilniku
- Čas izvrševanja pa je v splošnem odvisen tudi od časa za dostop do pomnilnika, ta pa od pogostosti zgrešitev v predpomnilniku (PP)
  - Vsi ukazi potrebujejo en dostop do pomnilnika (za prevzem ukaza), ukazi za prenos podatkov (load in store) pa še enega
  - Povprečno število urinih period pri upoštevanju PP upošteva še povprečno število <u>čakalnih</u> urinih period (CPEperiode_{čak}), ki so zaradi zgrešitev v predpomnilniku potrebne pri dostopih do pomnilnika
    - pri vsaki zgrešitvi je določeno število čakalnih urinih period (npr. 10) temu se reče tudi zgrešitvena kazen (K₇)
  - Povprečno št. period = najmanjše št. period + povprečno št. čakalnih period:

Povprečno št. čakalnih period = št. pom. dostopov (N) $\times$ verjetnost zgrešitve $\times$ št. čakalnih period:

CPEperiode_{čak} =
$$N*(1-H)*K_Z$$

Če je verjetnost zadetka (H) v predpomnilniku npr. 95% in K_Z = 10, je povprečno število čakalnih urinih period enako N × 0,05 × 10

Število urinih period na ukaz

- najmanjše
- povprečno (upošteva tudi zgrešitve v predpomnilniku)

Vrsta ukazov	Število pomnilniških dostopov	Najmanjše število urinih period na ukaz	Povprečno število urinih period na ukaz
load	2	5	6
store	2	4	5
ALE (format R)	1	4	4,5
BEQ	1	3	3,5

E če upoštevamo torej 95% verjetnost zadetka (H=0,95), dobimo:

$$CPI_{resnični} = 0.46*4.5 + 0.36*(0.75*6+0.25*5) + 0.18*3.5 =$$

$$= 2.07 + 2.07 + 0.63 =$$

$$= 4.77 = CPI_{idealni} + 0.68$$

Lahko določimo tudi parameter MIPS (Million Instructions Per Second):

$$MIPS = \frac{f_{CPE}}{CPI \cdot 10^6} = \frac{1}{CPI \cdot t_{CPE} \cdot 10^6}$$

- Na MIPS vpliva frekvenca ure
  - npr., pri 2 GHz bi dobili za ta C-prevajalnik 2000/4,77 = 419 MIPS

Kritična pot, ki navzdol omejuje periodo ure, je vedno **med dvema registroma**:

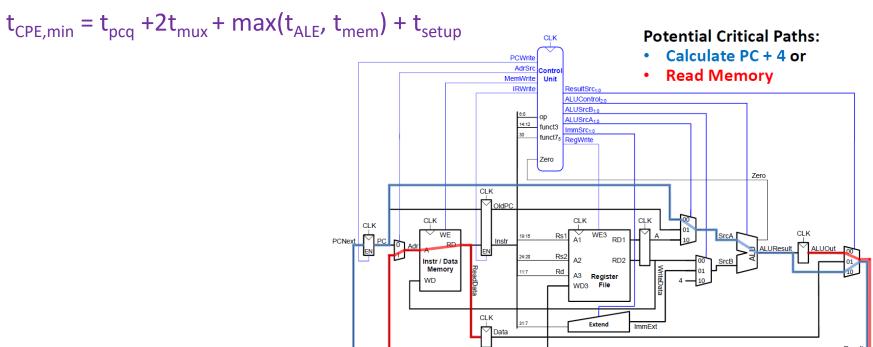
• S₀ (PC+4):

$$t_{CPE,min} = t_{pcq(PC)} + t_{mux} + t_{ALE} + t_{mux} + t_{setup(PC)},$$
ali

• S₃ (MemRead):

$$t_{CPE,min} = t_{pcq(ALUOut)} + 2t_{mux} + t_{mem} + t_{setup(Data)}$$
,

Torej:

> Primer:

- a) Kolikšna je najmanjša možna perioda ure, če uporabimo enake elemente (glej Tabelo spodaj), kot pri primeru enocikelnega procesorja?
- b) Koliko časa traja v povprečju en ukaz, če vzamemo primer C-prevajalnika?
- c) Koliko časa se izvaja program z 10⁹ ukazi, če vpliva predpomnilnika ne upoštevamo?
- Izračuni:

a)
$$t_{CPE,min} = 30 + 2*25 + 250 + 20 = 350 \text{ ps}$$

- b) $CPI_{idealni} *t_{CPE} = 4,09 * 350 ps = 1,432 ns$
- c) Program z $I = 10^9$ ukazi traja:

$$I * CPI_{idealni} * t_{CPE} = 1,432 s$$

Parameter	Element	Zakasnitev [ps]
t _{pcq(PC)}	register propagation clock- to-q	30
t _{setup}	vzpostavitev registra	20
t _{mux}	multipleksor	25
t_{ALE}	ALE	200
t _{mem}	branje iz pomnilnika	250
t _{RFread}	branje registrov (register file)	150
t _{RFsetup}	vzpostavitev RF	20

Merjenje zmogljivosti CPE

- Zmogljivost CPE ni isto kot zmogljivost računalnika!
  - vplivata tudi zmogljivost pomnilniškega in V/I sistema
  - zmog. CPE in zmog. računalnika lahko enačimo le, če sta pomnilniški in V/I sistem dovolj zmogljiva (da CPE ne čaka), kar pa je problemsko odvisno
- Za zmogljivost CPE je merodajen čas izvrševanja programa
- Če zanemarimo V/I, je čas izvrševanja programa enak času, ki ga potrebuje CPE (CPE čas)

CPE čas = Število ukazov programa $\times$ CPI $\times$ t_{CPE}

CPI ... povprečno št. urinih period na ukaz (Clocks Per Instruction)

- Te tri lastnosti so medsebojno odvisne (pa tudi sredstva za njihovo izboljšanje):
  - t_{CPE} (f_{CPE}): odvisna od hitrosti in števila digitalnih vezij, pa tudi od zgradbe CPE
  - CPI: zgradba CPE in ukazi
  - Število ukazov, v katere se prevede program: ukazi in lastnosti prevajalnika
- Posamezna od teh lastnosti ni merilo!
- Čas je seveda odvisen tudi od programa, vhodnih podatkov in velikosti problema
- Zmogljivost (Performance) je obratno sorazmerna s časom izvajanja programa:

$$Zmog \propto \frac{1}{CPE\check{c}as}$$

Pohitritev (Speed-up) pri primerjavi 2 procesorjev (ali pa stare in nove verzije enega procesorja):

$$S = \frac{Zmog_A}{Zmog_B} = \frac{CPE\check{c}as_B}{CPE\check{c}as_A}$$

- Marsikdo primerja različne CPE kar na osnovi frekvence ure (f_{CPE})
  - slabo, ker je lahko zelo zavajajoče
  - neka CPE nižje frekvence ima lahko krajše CPE čase kot neka druga CPE višje frekvence
- Pogosto se uporablja MIPS (Million Instructions Per Second):

$$MIPS = \frac{1}{CPI \cdot t_{CPF} \cdot 10^6} = \frac{f_{CPE}}{CPI \cdot 10^6}$$

Z njim se CPE čas izrazi takole:

$$CPE \ \check{c}as = \frac{\check{S}tevilo \ ukazov}{MIPS \cdot 10^6}$$

- Tudi MIPS ni popolnoma merodajen:
  - odvisen od števila in vrste ukazov
    - pri enostavnejših ukazih je MIPS večji (čeprav jih potrebujemo več)
  - odvisen od programa
  - celo Meaningless Indication of Processor Speed ©

- MFLOPS (Million FLoating point Operations Per Second)
  - operacije v plavajoči vejici so si (na različnih računalnikih) bolj podobne kot ukazi
  - ima smisel samo za programe, ki uporabljajo operacije v plavajoči vejici
  - proizvajalci so začeli navajati maksimalno (teoretično) zmogljivost
    - dosti večja kot na realnih programih

Sintetični "benchmarki"

- 1976: Whetstone, Linpack
- 1984: Dhrystone (brez FP)
- Quicksort, Sieve, Puzzle, ...
- proizvajalci tudi tu niso stali križem rok ... ©
  - npr. "optimizacija prevajalnikov"
- SPEC (Standard Performance Evaluation Corporation)
  - več programov, pogosto spreminjanje

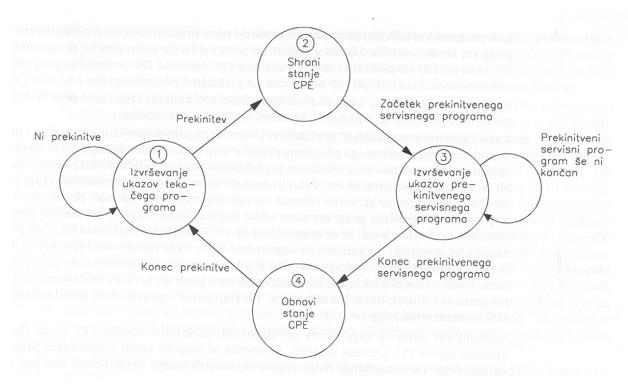
Prekinitve in pasti

- Prekinitev (interrupt) je dogodek, ki povzroči, da CPE začasno preneha izvajati tekoči program ter prične izvajati t.i. prekinitveni servisni program (PSP)
  - Zahteva za prekinitev pride v CPE od zunaj, npr. od neke vhodno/izhodne naprave
- Past (trap) je posebna vrsta prekinitve, ki jo zahteva sama CPE ob nekem nenavadnem dogodku ali celo na zahtevo programerja
  - pasti pridejo od znotraj
- Če ne bi bilo prekinitev in pasti, bi morala CPE stalno preverjati stanje mnogih naprav

Primeri uporabe:

- zahteve V/I naprav ob različnih dogodkih
- napaka v delovanju nekega dela računalnika
- aritmetični preliv
- napaka strani ali segmenta (pri navideznem pomnilniku)
- dostop do zaščitene pomnilniške besede
- dostop do neporavnane pomnilniške besede
- uporaba nedefiniranega ukaza
- klic programov operacijskega sistema

- Pri prekinitvah razlikujemo 4 stanja:
  - Normalno izvrševanje ukazov programa
  - Shranjevanje stanja CPE ob pojavu zahteve za prekinitev
  - Skok na prekinitveni servisni program in njegovo izvajanje
  - Vrnitev iz prekinitvenega servisnega programa in obnovitev stanja CPE

> 5 dejavnikov:

1. Kdaj CPE reagira na prekinitveno zahtevo

- najenostavneje je po izvrševanju tekočega ukaza
  - v tem primeru se mora ohraniti samo stanje programsko dostopnih registrov (RO-R31, PC, EPC, I)
- programer lahko onemogoči odziv CPE na prekinitvene zahteve (bit I, ukaza DI in EI)
  - po vklopu so V/I prekinitve onemogočene, dokler se V/I naprave ne inicializirajo
  - če pride do nove prekinitve, preden prekinitveni servisni program shrani registre, lahko pride do izgube PC, ki se ob prekinitvi shrani v EPC

2. Kako zagotoviti "nevidnost" prekinitev

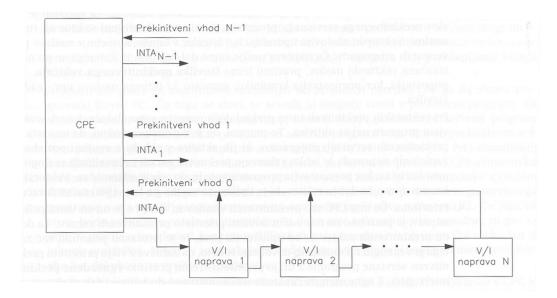
treba je zagotoviti, da je stanje (registrov) CPE enako kot prej

3. Kje se dobi naslov prekinitvenega servisnega programa

- to je pomembno pri prekinitvah, ki prihajajo od zunaj
- najprej je treba ugotoviti, katera naprava je zahtevala prekinitev
  - če je na vsakem prekinitvenem vhodu samo ena naprava, je problem trivialen
  - o drugače je, če je na enem prek. vhodu več naprav, ali če ima ista naprava več PSP
- najpreprostejše je programsko izpraševanje (polling)
  - CPE bere registre vsake V/I naprave, v katerih je bit, ki pove, ali je naprava zahtevala prekinitev
  - če je, izvrši skok na njen prek. servisni program
  - polling je zamuden
- običajen način pa so vektorske prekinitve
  - naprava pošlje v CPE naslov njenega PSP v prekinitvenem prevzemnem ciklu, s katerim CPE obvesti V/I naprave, naj pošljejo informacijo o izvoru prekinitve
  - ta naslov se imenuje prekinitveni vektor ali vektorski naslov, ki se običajno izračuna iz številke prekinitvenega vektorja po nekem pravilu (tu zadošča npr. že 8-bitno število)
  - možno je tudi, da ima ena naprava več PSP

4. Prioriteta

- če ima CPE več prek. vhodov in več naprav na posameznem vhodu, potrebujemo neko prioriteto.
- vgnezdene prekinitve (nested interrupts), pri katerih zahteve z višjo prioriteto prekinejo prek. servisne programe z nižjo prioriteto
- prekinitveni krmilnik omogoča računalnikom, ki imajo CPE z enim samim bitom za omogočanje prekinitev, bolj fleksibilno obravnavo prioritete
- določanje prioritete je možno izvesti tudi z marjetično verigo (daisy chain):
  naprava, ki ni zahtevala prekinitve, spusti določen signal v naslednjo
  napravo, tista pa, ki jo je, zapre signalu pot in vrne CPE ustrezno
  informacijo, da jo CPE lahko prepozna

5. Potrjevanje prekinitve

- potrebno zato, da naprava spusti prekinitveni vhod (da se prekinitev ne servisira večkrat)
- dva načina:
  - programsko: prekinitveni servisni program piše v nek register krmilnika naprave
  - strojno: z nekim signalom (ali kombinacijo večih) se obvesti napravo